

Gdańsk, dnia 21 sierpnia 2017 r.

Sygn. akt D – 21/2017

POSTANOWIENIE

Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Gdańsku

w składzie

Przewodniczący : Joanna Friedrich - Sarad

Członkowie : Joanna Ratasiewicz

Grażyna Gliniewicz

z udziałem protokolanta: Dominiki Wesołowskiej

po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym w dniu 21 sierpnia 2017 r. w Gdańsku odwołania [REDAKTED] i [REDAKTED] od postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia 13 marca 2017 r. o odmowie wszczęcia dochodzenia, na podstawie art. 437 § 1 kpk, w zw. z art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t. j. Dz.U. 2016 poz. 233 ze zm.)

postanawia

1/ utrzymać w mocy postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w Gdańsku z dnia 13 marca 2017 r. o odmowie wszczęcia dochodzenia,

2/ kosztami postępowania obciążyć Okręgową Izbę Radców Prawnych w Gdańsku, uznając je za uiszczone.

Członkowie składu

[REDAKTED]
[REDAKTED]

Przewodniczący składu

[REDAKTED]

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 06.03.2017 r., [REDAKTED] i [REDAKTED] złożyli skargę na działanie radcy prawnego [REDAKTED] wnosząc o niezwłoczne wszczęcie wobec radcy prawnego postępowania dyscyplinarnego. Skarżący zarzucają radcy prawnemu:

- 1) naruszenie zasad etyki zawodu, polegające na złożeniu po umorzeniu postępowania egzekucyjnego przez komornika z powodu beczynności wierzyciela, ponownego wniosku egzekucyjnego w sytuacji gdy było oczywiste że wierzyciel z egzekucji z nieruchomości nie uzyska kwoty wyższej niż koszty egzekucyjne,
- 2) naruszenie zasad humanitaryzmu gdyż lokal mieszkalny z którego zostać przeprowadzona egzekucja zamieszkuje skarżący niepełnosprawnym dzieckiem..

Postanowieniem z dnia 13.03.2017 r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Gdańsku postanowiła odmówić wszczęcia dochodzenia w sprawie. Od powyższego postanowienia odwołali się skarżący, którzy w piśmie z dnia 04.05.2017 r. zarzucili, iż decyzja Zastępy Rzecznika Dyscyplinarnego jest przedwczesna i nieuzasadniona. [REDAKTED] i [REDAKTED] wnieśli o ponowne rozpatrzenie sprawy z uwzględnieniem powołanej w odwołaniu argumentacji i dowodów na nieetyczne i nieprofesjonalne postępowanie radcy prawnego [REDAKTED] przeciwko rodzinie skarżących. Dodatkowo wyjaśnili, że zgłoszone zarzuty dotyczą całokształtu postępowania radcy prawnego [REDAKTED], a nie tylko ponownego złożenia wniosku egzekucyjnego. W ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w [REDAKTED] Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego postąpił słusznie odmawiając wszczęcia dochodzenia. Argumenty wskazane przez skarżących nie wskazują na naruszenie Zasad Etyki Radcy Prawnego.

Zgodnie z przepisami kodeksu postępowania cywilnego dysponentem postępowania egzekucyjnego jest wierzyciel a na gruncie niniejszej sprawy-Wspólnota Mieszkaniowa Nieruchomości przy ul. [REDAKTED] w [REDAKTED] (dalej: *Wspólnota*). Radca prawny [REDAKTED] w wykonaniu obowiązków pełnomocnika jest związany wolą wierzyciela w granicach obowiązującego prawa. Słusznie, w ocenie Sądu Dyscyplinarnego, Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego poniósł w uzasadnieniu postanowienia że zgodnie z art. 826 kpc umorzenie postępowania nie pozbawia wierzyciela możliwości wszczęcia ponownej

egzekucji, co było uzasadnione faktem że umorzenie postępowania nastąpiło z powodu bierności wierzyciela. Co więcej, wierzyciel działając w celu zaspokojenia swojego interesu majątkowego, ma prawo wskazania majątku dłużnika z którego może się zaspokoić. W tym przypadku, wierzyciel wskazał nieruchomości której właścicielami są Skarżący będący równocześnie dłużnikami Wspólnoty. Przedmiotowa nieruchomość została obciążona hipoteką ustanowioną na rzecz [REDAKTOWANE] tytułu udzielonego kredytu. W ocenie Skarżących wysokość zadłużenia przewyższała wartość nieruchomości i uznali tę okoliczność-zadłużenie nieruchomości w stopniu uniemożliwiającym zaspokojenie wierzyciela-za przesłankę niedopuszczalności egzekucji wywiedzioną z art. 826 k.p.c.

Zgodnie z treścią art. 824 § 1 pkt 3 komornik umarza z urzędu postępowanie egzekucyjne jeżeli jest oczywiste, że z egzekucji nie uzyska się sumy wyższej od kosztów egzekucyjnych. Jednak w niniejszej sprawie, wbrew temu co podnoszą skarżący, ta przesłanka nie wystąpiła, a do umorzenia postępowania doszło z uwagi na beczynność wierzyciela. Zatem zasadne było złożenie ponownego wniosku o wszczęcie postępowania egzekucyjnego. Gdyby po ponownym złożeniu wniosku egzekucyjnego i wszczęciu egzekucji doszło do sytuacji w której wierzyciel nie miałby szansy na uzyskanie środków przewyższających koszty postępowania wówczas komornik z urzędu, a nie na wniosek wierzyciela umorzyłby postępowanie.

Radca prawny jest związany zakresem udzielonego pełnomocnictwa i powinien dążyć do zaspokojenia roszczeń swojego mocodawcy. Wskazanie nieruchomości jako mienia z którego wierzyciel może się zaspokoić nie stanowi naruszenia Zasad Etyki Wykonywania Zawodu.

Na etapie podejmowania decyzji o wszczęciu egzekucji z nieruchomości radca prawny, a co za tym idzie również wierzyciel nawet nie mają wiedzy co do rzeczywistej wysokości zobowiązań kredytowych, gdyż hipoteki zabezpieczające zobowiązania z tytułu udzielonych kredytów obejmują kapitał wraz z odsetkami obliczonymi za cały czas trwania umowy kredytowej. W rzeczywistości zobowiązania skarżących mogłyby być niższe. Nadto dopóki nie ma wyceny sporządzonej w postępowaniu egzekucyjnym nie wiadomo jak jest wartość rynkowa nieruchomości, a co za tym idzie czy roszczenia wierzycieli zostaną zaspokojone i w jakiej wysokości..

W ocenie sądu Skarżący nie wykazali tym samym naruszenia jakiegokolwiek normy i zasad etyki zawodowej przez radcę prawnego [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE] a tylko zaistnienie okoliczności potwierdzających ich naruszenie mogło stanowić podstawę do wszczęcia dochodzenia w sprawie.

W tej sytuacji, mając na względzie przedstawione rozważania i ustalenia Sąd, orzekł jak w punkcie I postanowienia i utrzymał w mocy postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP o odmowie wszczęcia postępowania dyscyplinarnego z dnia 13.03.2017 r

O kosztach postępowania orzeczono zgodnie z treścią art. 70(6) ust. 2 ustawy z dnia 06.07.1982 r. o radcach prawnych.

Sąd rozpatrujący odwołanie w niniejszej sprawie jest sądem odwoławczym jego postanowienie jest ostateczne i zgodnie z normą art. 426 § 1 kpk nie podlega zaskarżeniu.

Handwritten signature on the left, followed by two lines of text that have been completely redacted with black bars.

Handwritten signature on the right, followed by two lines of text that have been completely redacted with black bars.